

עפ"ת (חיפה) 65304-01-25 - פרנסי בלום וישניצר נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 65304-01-25 בלום וישניצר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 230341/2023

לפני כבוד השופט זיו אריאלי

מערערת
נגד פרנסי בלום וישניצר

משיבה
מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט לתעבורה בחיפה [ת"ד 9633-08-23] מיום 6.1.24.

2. המערערת הורשעה על פי הודאתה בעבירות אשר יוחסו לה בכתב האישום - נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש. על פי כתב האישום, ביום 28.5.23 נהגה המערערת ברכב בשעות הבוקר, ברחוב דוד אלעזר מדרום לצפון. בהגיעה סמוך לכניסה לחניון "חוף זמיר" - פנתה שמאלה מבלי לתת זכות קדימה לאופנוע שנסע בכיוון הנגדי, וחסמה את דרכו. רוכב האופנוע נפל, החליק על האספלט, ונפגע מרכב המערערת כשהוא מוטל על הכביש. בשל הפגיעה נגרמו לרוכב האופנוע חבלות של ממש, הוא הגיע לבית החולים שם הורדם והונשם כשהוא סובל מקרעים בטחול, קרע באונה השמאלית של הריאה, וכן פגיעות אורתופדיות אשר הצריכו התערבות ניתוחית. רוכב האופנוע אושפז עד יום 7.8.23.

3. בגזר הדין נתן בית המשפט קמא את דעתו לערכים החברתיים שנפגעו ממעשי המערערת ומידת הפגיעה בהם, לרמת הענישה הנוהגת, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (לרבות החבלות שנגרמו לרוכב האופנוע, אשר גם העיד בבית המשפט במסגרת שמיעת טיעוני הצדדים לעונש). עוד התחשב בית המשפט קמא בהודאת המערערת, בגילה, בעובדה כי עברה התעבורתי אינו מכביד (הרשעותיה הקודמות התיישנו כולן) וכן בהתנהלותה לאחר התאונה (אשר נשארה במקום התאונה עד להגעת כוחות ההצלה). בית המשפט נתן דעתו להמלצת שירות המבחן בעניינה של המערערת, ציין כי יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה - ולהימנע מהשתת עונש מאסר בפועל. משכך נדונה המערערת לעונש פסילה בן 12 חודשים בפועל, עונש פסילה על תנאי, וכן ניתן בעניינה צו מבחן (למשך 6

חודשים) וצו לביצוע עבודות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 100 שעות. עוד נדונה המערערת לקנס כספי בסך 3,000 ₪, ולהתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה, על סך 5,000 ₪ למשך שנתיים.

4. מכאן הערעור. לטענת המערערת, הגם שלא הוטל עליה עונש חמור, הרי שראוי להתערב בעונש הפסילה, בשל נסיבותיה המיוחדות והנסיבות הרפואיות החריגות של בני משפחתה, המצריך זמינות של רכב לשם נסיעה לבית החולים, במקרה של התדרדרות במצב הרפואי.

5. המשיבה סומכת את ידיה על גזר דינו של בית המשפט קמא.

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות. למעשה, לא זו בלבד שבית המשפט קמא לא החמיר עם המערערת, אלא שבמידה רבה אף הקל עמה. בין היתר, התחשב בית המשפט קמא בגילה של המערערת, היותה אדם נורמטיבי, ואף במצב הרפואי המורכב של בן משפחה (מסמכים וטיעונים בעניין זה הוגשו לבית המשפט קמא). בית המשפט הקל בעניינה של המערערת, ולא מצאתי כי יש בטיעוני המערערת כדי להצדיק הקלה נוספת. לעניין זה ברי כי גזר הדין מהווה מעשה מרכבה המאזן בין רכיבי הענישה השונים, ובמקרה דנן אני סבור כי הקלה והפחתה נוספים של עונש הפסילה עלולים לחטוא לעקרון ההלימה, העומד בבסיס שיקולי הענישה.

משלא מצאתי כל שגגה שנפלה בגזר דינו של בית המשפט קמא - אני דוחה את הערעור.

המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ט שבט תשפ"ה, 17 פברואר 2025,
בהעדר הצדדים.